

Μακεδονικά

Τόμ. 1

Σημειώματα. Συμπληρωματικά περί της Οικογενείας Καραγιάννη υπό Ν. Δελιαλή. Ο θρήνος της Σμύρνης υπο Α. Σ. Έτος γεννήσεως του Φιλικού Γ. Λασσάνη υπό Ε. Τζιάτζιου. Επανόρθωσις υπό Α. Σ.

Ν. Δελιαλή, Α. Σ., Ευάγγελος Στ. Τζιάτζιου

doi: [10.12681/makedonika.9217](https://doi.org/10.12681/makedonika.9217)

Copyright © 2016, Ν. Δελιαλή, Α. Σ., Ευάγγελος Στ. Τζιάτζιου

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Δελιαλή Ν., Σ. Α., & Τζιάτζιου Ε. Σ. (2017). Σημειώματα. Συμπληρωματικά περί της Οικογενείας Καραγιάννη υπό Ν. Δελιαλή. Ο θρήνος της Σμύρνης υπο Α. Σ. Έτος γεννήσεως του Φιλικού Γ. Λασσάνη υπό Ε. Τζιάτζιου. Επανόρθωσις υπό Α. Σ. *Μακεδονικά*, 1, 525–529. <https://doi.org/10.12681/makedonika.9217>

1) Μητροπολίτης Γρεβενῶν Ἄνθιμος, 2) Μητροπολίτης Κίτρους Μακάριος, 3) Μητροπολίτης Σιατίστης (Σιασιάνου) 4) Γ. Νιόπλιος Ρούσης πρόκριτος καὶ ἀγωνιστὴς Σιατίστης, 5) Παπαγόρας Σιατιστεύς, 6) Γ. Βαβαρέσκος Καστοριεύς, 7) Πρόκριτος Βάλτας Γιαννιὸς Χατζηχριστοδούλου, 8) Πρόκριτος Πολυγύρου Παπαγεωργάκης, 9) Ἀργυρὸς Ταρπουχτῆς Θεσσαλονικεὺς, 10) Ἰωάννης Καυταντζόγλου Θεσσαλονικεὺς, 11) Ἀ. Κυδωνιάτης Θεσσαλονικεὺς, 12) Γ. Πάϊκου Θεσσαλονικεὺς, 13) Ἀγαθόνικος Θεσσαλονικεὺς, 14) Κυριακὸς Τοσίτσας Θεσσαλονικεὺς, 15) Τάτης Θεσσαλονικεὺς, 16) Γεώργιος Σῦρος (Συρόπουλος) ἀρματωλὸς τῶν Χασίων, 17) Λιόλιος Λάζος ἀρματωλὸς τῆς Μηλιάς.

I. K. ΒΑΣΔΡΑΒΕΛΛΗΣ

8. ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

1. Συμπληρωματικὰ περὶ τῆς ἐκ Κοζάνης οἰκογενείας τῶν ἐν Αὐστρία διαμενόντων Καραγιάννη — von Karajan.

Περὶ τῆς οἰκογενείας τῶν Καραγιάννη — Karajan ἔγραψεν ἑκτενὲς ἄρθρον ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Θεσπικῇ Πανεπιστημίου κ. Α. Σιγάλας εἰς τὸ Ἡμερολόγιον Δυτικῆς Μακεδονίας τοῦ 1932 σελ. 167 - 177. Τὸ ἄρθρον τοῦτο περιστρέφεται περὶ τὸν δευτερότοκον υἱὸν τοῦ Ἰωάννου Καραγιάννη Γεώργιον Καραγιάννην καὶ τοὺς ἐν Αὐστρία ἀπογόνους αὐτοῦ. Περὶ τοῦ τετάρτου υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ τοῦ Γεωργίου, τοῦ Ἰωάννου, σημειοῖ ὁ κ. Α. Σιγάλας (σελ. 168) ὅτι ὁ Γεώργιος ἐγκατέλειπεν τὰ ἐν τῇ Σαζωνίᾳ τότε «ἀκμάζοντα ἐργοστάσια του εἰς τοὺς δύο ἀδελφούς αὐτοῦ Θεόδωρον καὶ τὸν τελευταίως ἐκ Κοζάνης ἐλθόντα νεώτερον Ἰωάννην», αὐτὸς δὲ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Βιέννην.

Ὁ Ἰωάννης οὗτος ἐγεννήθη ἐν Κοζάνῃ τὸ 1754 ἐνυμφεῦθη δὲ τὴν Περιστέρα Ἰωάννου Σταμάτη ἐκ Κοζάνης, γεννηθεῖσαν τὸ 1730. Σχετικὰς πληροφορίας ἔχομεν ἐξ ἐγγράφου τῆς Μητροπόλεως Κοζάνης τοῦ 1842, ἀποσταλέντος εἰς τὴν Αὐστρίαν, ὡς φαίνεται, κατόπιν αἰτήσεως τῶν συγγενῶν του. Τοῦ ἐγγράφου τούτου σώζεται ἀντίγραφον εἰς τὸν «Κώδικα τῆς ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Κοζάνης» σελ. 70. (Πρβλ. Ἀ. Σιγάλα, Ἀρχεῖα καὶ Βιβλιοθῆκαι Δυτικῆς Μακεδονίας σελ. 76 ἀρ. 9.) Κατὰ τὸ ἀντίγραφον τοῦτο παραθέτομεν ἐνταῦθα τὸ κείμενον τοῦ ἐγγράφου.

1842.

Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Βενιαμὶν Ἐπιβεβαιοῖ

Ἡ ἐμὴ ταπεινότης διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς Ἀρχιερατικοῦ γράμματος δηλοποιεῖ καὶ διαβεβαιοῖ ὅτι: Α) Ἡ Περιστέρα καὶ Μπεήνα γνήσiai θυγατέρες τοῦ Ἰωάννου Σταμάτη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας, ἐγεννήθησαν ἐνταῦθα, ἢ μὲν τῷ Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τριακοστῷ κατὰ μῆνα Φεβρουάριον βαπτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἱερέως Ἰωάννου τοῦ Νομοφύλακος κατὰ τὸ ἀνατολικὸν δόγμα καὶ τῇ 20ῃ τοῦ αὐτοῦ Φεβρουαρίου, ἢ δὲ Μπεήνα, τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τριακοστῷ τρίτῳ, κατὰ μῆνα Ἰουλίῳ βαπτισθεῖσα παρά τοῦ Πρωτοπαπᾶ Νικολάου τῇ 10ῃ τοῦ αὐτοῦ Ἰουλίου ἀναδεχθεῖσας ἀμφοτέρας παρά τοῦ Ἀθανασίου Νικολάου, καθ' ἃ ἐστὶ ἰδεῖν ἐκ τοῦ ἐνταῦθα κώδικος Σελ. 103 καὶ 110.

Β) Ὅτι ἡ Ἀναστασία Μαλαμητζα θυγάτηρ γνήσια τοῦ Μαλαμητζα, καὶ τῆς κατὰ νόμον νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας, ἐγεννήθη ἐνταῦθα τῷ χιλιο-

στῶ ἑπτακοσιοστῶ πεντηκοστῶ τρίτῳ ἔτη σωτηρίῳ κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον καὶ ἔβαπτίσθη ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῶ Ναῶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατὰ τὸ Ἀνατολικὸν δόγμα ὑπὸ ἱερέως Ἰωάννου τοῦ Νομοφύλακος τῇ 18ῃ τοῦ αὐτοῦ Σεπτεμβρίου ἀναδεχθεῖσα παρὰ τοῦ Μιχαήλ Θεοδώρου, ὡς δηλοῦται καὶ ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ Κώδικι Σελ. 200.

Γ) Ὅτι ὁ Θεόδωρος Καραγιάννης γνήσιος υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Καραγιάννη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Περιστεράς, θυγατρὸς τοῦ Ἰωάννου Σταμάτη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας, ἐγεννήθη ἐνταῦθα τῷ ἔτει χιλιοστῶ ἑπτακοσιοστῶ πεντηκοστῶ τετάρτῳ κατὰ Μῆνα Μάϊον, ἔβαπτίσθη ὑπὸ ἱερέως Γεωργίου τοῦ Σακελλαρίου κατὰ τὸ Ἀνατολικὸν δόγμα ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῇ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ Μαΐου καὶ ἀναδεχθεῖσα παρὰ τοῦ Κων(ν)τίνου Δημητρίου, καθ' ἃ γέγραπται ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ Κώδικι Σελ. 203.

Εἰς βεβαίωσιν ἀληθείας ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν αὐλικὸν γράμμα.

Ἐπικεκυρωμένου τῷ ἡμετέρῳ ἐπιβεβαιώθη καὶ σφαιλισμένα τοῖς ἀξιοπίστοις μαρτυρίαῖς τῶν ὑποφαινομένων, καὶ τοῦτο ἐχέτω τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχύν

κδ Ἰουνίου α ω μ β'.

Μαρτυροῦσιν.

24 Ἰουνίου 1842

» ὁ Σακελλίων Μαρκος ἱερεὺς

» ὁ Ἰωαν. Κ. Κοεμτζῆς

» ὁ Πρωτόπαπᾶς Νικόλαος

» ὁ ὄστέαριος Κ. Δ. Τακιατζῆς

» ὁ Νομοφύλαξ ἱερ. καὶ διδασκ. Ἑλλ. Σχολῆς.

» ὁ Ἄρχων τῶν Ἀντεμισίων.

» ὁ ῥήτωρ Νικολ. Τακιατζῆς

Ζήσης Δ. Τιμινάκης

» ὁ σκευοφύλαξ. Γεωρ. Κ. Κοεμτζῆ

Καὶ ἐνεσφραγίσθησαν τῇ ἡμετέρα σφραγίδι καὶ τῇ ὑπογραφῇ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Παναγιωτάτου Θεοσηνίκης καὶ τῇ σφραγίδι καὶ ὑπογραφῇ τοῦ ἐν Θεοσηνικῇ Αὐστριακοῦ Προξένου.

Ν. ΔΕΛΙΑΛΗΣ

2. Ἔρευνα καὶ κριτική. « Ὁ θρηῖνος τῆς Σμύρνης ».

Αἱ σελίδες 1127-1132 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 34 χειρογράφου τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Κοζάνης περιέχουν μιὰ « ρίμα » περὶ τῶν σφαγῶν τῆς Σμύρνης τῆς 4 Μαρτίου 1797. (Βλ. Α. Σιγάλα, Ἀρχεῖα καὶ Βιβλιοθήκαι Δ. Μακεδονίας σελ. 20-21.) Τὸ κείμενον τῆς ρίμας αὐτῆς ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα « Φῶς » Θεσσαλονίκης ἔτ. 24 φύλ. 18ης, 19ης, 20ῆς, 21ης, Ἰανουαρίου 1938· « Ὁ θρηῖνος τῆς Σμύρνης. Ἐρανίσματα ἀπὸ τὴν Δ. Βιβλιοθήκην τῆς Κοζάνης ». Ἀργότερον τὸ ἐξέδωκεν ὁ Γυμνασιάρχης Ι. Παπαγιαννόπουλος εἰς τὰ « Μικρασιατικὰ Χρονικά » τόμ. 1 σελ. 261-267 μετὰ πανομοιοτύπου τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ. Θεωρῶ σκόπιμον νὰ ἀναφέρω ἐνταῦθα τὰς ὑπ' ἐμοῦ, κατόπιν παραβολῆς μὲ τὸ χειρόγραφον, ἐπενεχθεῖσας διορθώσεις ἢ σφάλματα ἀναγνώσεως, παραθέτων καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ Παπαγιαννοπούλου γενομένας ἀβλεψίας εἰς τὴν ὀρθογραφίαν, διότι οὗτος τονίζει ὅτι τηρεῖ τὴν ὀρθογραφίαν τοῦ χειρογράφου.

Ὁ ἐκάστοτε ἀριθμὸς δηλοῖ τὸν στίχον τοῦ κειμένου.

3 μπαγγατέλα Π] μ πα γ α τ έ λ α χ | φον. Πρβλ. τὸ ὑπὸ τοῦ Παπαγιαννοπούλου παρατιθέμενον πανομοιότυπον. 14 ἦν Π] ε ἴ ν ' χ | φον. Πρβλ. παρατιθέμενον πανομοιότυπον. 22 τόσος Π] τό σ ο ν χ | φον. 32 μπεξήδων Π] μ π ι ε ἰ δ ω ν χ | φον. 33 πουμπλικέρεται Π] πουμπλικάρεται χ | φον. 37

κριτικῶν Π· δὲν στέκει, θὰ ἔπρεπε νὰ διορθωθῆ εἰς κρητικῶν· καθαρὰ ἀπροσεξία τοῦ γραφέως. 45 ἄκουες Π| ἄκουσες χ|φον ἐκ παραδρομῆς. 46 ἀλύπητες Π| ἀλόκοταις χ|φον. 50 ἐργαστήρια Π| καιργαστήρια χ|φον (καὶ ἴργαστήρια). 51 τρομεῖς Π| τρομᾶς χ|φον. 51 ταῦτῶ Π| τ' αὐτῶ χ|φον. 54 μὸν Π| μὰ χ|φον. 56 ἄντρας Π| ἄνδρας χ|φον. 61 ντινιακοὶ Π| ντηνιακοὶ χ|φον. 67 πραῦνει Π| πραῦνου χ|φον. 71 τῆς Π| ταῖς χ|φον. 74 τὰς γυναικάς Π| ταῖς γυναικίαις χ|φον. 75 μπουμπάρεκ Π| μπουμπαρεὶ χ|φον. 75 γκιουνλεριντέ Π| γγιουλερινντέ χ|φον. 81 ἀτίμωσαν Π| ἀτίμησαν χ|φον. 82 δυναστίαις Π| δυναστίαις χ|φον. 90 γκιαβγκριῶν Π| γγιαβγγιργιῶν χ|φον. 91 φαμιλιαῖς Π| φαμιλιαῖς χ|φον. 91| πλήρωσαν Π| πλήρωναν χ|φον. 94 τριφτοῦν Π| τρυφθοῦν χ—φον. 95 σελιαμέδες Π| σελιαμέτι χ|φον. 96 γλυτόσου Π| γλυτόσου χ|φον. 103 μπαχτσέδες Π| μπαχτζέδες χ|φον. 114 νυχιὰν Π| νυκτιὰν χ|φον. 120 ὡς Π| καὶ χ|φον. 136 κοκῶναι Π| κοκῶνες χ|φον. 137 ταλαμπρατσέτα Π| ταλαμπρατζέτα χ|φον. 141 γιαβάν σουπέδες Π|γι (= γοί) ἄβάν σουπέδες. 145 περτζίνες Π| καὶ περτζέδες χ|φον. 150 ὑπηρετεῖ Π| ὑπερετεῖ χ|φον. 152 πασαίρη Π| πασάρη χ|φον. 154 ἐκαταστήθης Π| ἐκατεστήθης χ|φον. 156 Θεσλχ'' Π| Θεσλ' χ|φον.

Ἄναφερόμενος ὁ κ. Παπαγιαννόπουλος εἰς τὰ προλεγόμενα τῆς ἰδικῆς μου ἐκδόσεως κάμνει μερικὰς ἀστοχῶς παρατηρήσεις. Δὲν ὑποστηρίζω « πῶς ὁ ποιητὴς τοῦ θρήνου εἶναι Τήνιος γιατί μνημονεῦει τοὺς τηνιακοὺς τσαγκάρηδες τῆς Σμύρνης», ἀλλὰ πῶς εἶναι « Κυκλαδίτης καὶ Ἰσως Τήνιος ». Ὁ προσδιορισμὸς « Ἰσως Τήνιος » θέλει νὰ πῆ « κατάγεται ἀπὸ τὴν Τήνον », δὲν βασιζέται δὲ τόσο ἐν τὸ περιεχόμενον τοῦ θρήνου, ὅσον εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ εἰς τὴν Τήνον ἰδίως παρατηροῦμεν τὴν τόσο μικτὴν καὶ μακαρονίστικην αὐτὴν γλῶσσαν, ἢ ὅποια δὲν εἶναι « τῶν λογιωτάτων τῆς ἐποχῆς του », οὔτε καὶ δείχνει ὁ ποιητὴς « μιὰ ξεχωριστὴ προσπάθεια νὰ μιμηθῆ τὴν τάση πρὸς τὴν κοινὴ τῆς ἐποχῆς του ». Καὶ ὁ Παπαγιαννόπουλος κάμνει ἐδῶ κατάχρησιν τοῦ ὄρου « κοινὴ », ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, εἶναι ὁ ἀπὸ μηχανῆς θεὸς τῶν ἀοριστολογιῶν τῶν αὐτοκαλουμένων « κριτικῶν » τῆς ἐποχῆς μας.

Ὁ κ. Παπαγιαννόπουλος ὁμιλεῖ περὶ « πρωτοτύπου » χειρογράφου, θέλει δηλαδὴ νὰ πῆ « ἰδιογράφου ἢ αὐτογράφου » τοῦ ποιητοῦ μὲ τὴν δικαιολογίαν « γιατί ἔχει ἐπάνω διορθώσεις, μὲ τὴν ἴδια γραφὴ καὶ τὸν ἴδιο χαρακτήρα, λέξεων ἀπὸ τὸν ποιητὴ του γενόμενες, πού ἐπιτηδεύεται νὰ κάμη τὸ στίχο του πιδὸ ρυθμικό ». Εἶναι αὐτὸ ἀπαραβίαστος ἀρχὴ διὰ νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὸν γραφικὸν χαρακτήρα τοῦ ποιητοῦ; δὲν μπορεῖ δηλαδὴ καὶ ὁ ἀντιγραφεὺς νὰ ἐπιφέρῃ διορθώσεις; Δὲν μᾶς κάμνει λίγο σκεπτικὸς ἢ παράλειψις τοῦ ἀντιστοιχοῦ « ὁμοιοκαταλήκτου εἰς τει » στίχου τοῦ 139; Ἐκ τῆς ρίμας αὐτῆς πού « ἐγράφηκε δυόμισυ μῆνες ὕστερα ἀπὸ τὸ ρεμπελιό » δὲν μπορούμε νὰ βγάλωμε τὸ συμπέρασμα, ἀλλ' οὔτε καὶ τὴν ὑπόθεσιν νὰ κάμωμεν ὅτι ἦτο ἱερωμένος, οὔτε κοὶ αὐτόπτης, οὔτε ὅτι ἦτο « λόγιος τῆς ἐποχῆς ». Τὸ νὰ γνωρίζη κανεὶς νὰ κάμνη μιὰ ρίμα σὲ γλῶσσα ἀνάμικτη, σημαίνει μόνον ὅτι ξεύρει λίγα γράμματα, ὄχι ὅμως καὶ ὅτι εἶναι « λόγιος ».

3. "Έτος γεννήσεως τοῦ Φιλικοῦ Γεωργίου Λασσάνη

Περὶ τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως τοῦ Γεωργίου Λασσάνη ὑπῆρχον μέχρι τοῦδε ἐσφαλμένα πληροφορία. Οὕτω π. χ. ὁ Ἄνδρέας Παπαδόπουλος - Βρεττός εἰς τὴν « Νεοελληνικὴν Φιλολογίαν » τόμος Β' σελ. 295 - 297, καταχωρίζων λεπτομερῆ βιογραφίαν τοῦ Λασσάνη, ἀναφέρει ὅτι ἐγεννήθη τὸ 1796 ἐν Κοζάνη. Τὰ ἀνωτέρω ἔγραψεν καὶ ἐδημοσίευσεν ὁ Βρεττός ζῶντος τοῦ Λασσάνη. Τὴν πληροφορίαν ταύτην τοῦ Βρεττοῦ, βάσει ἄλλων δεδομένων, ὡς π. χ. τῆς χρονολογίας μῆσεως τοῦ Λασσάνη κατὰ τὸ ἔτος 1818 ἐν ἡλικίᾳ 25 ἐτῶν (πρβλ. Βαλερίου Μέγα: « Οἱ Φιλικοὶ » Κατάλογος τῶν μελῶν τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας ἐκ τοῦ Ἀρχείου Σέκερη, Ἀθῆναι 1937), ἐξήλεγξα ὡς ἐσφαλμένην καὶ ὑπεδείκνυον ἐν τῇ ἐν τῷ παρόντι τόμῳ δημοσιευομένῃ μελέτῃ μου « Ἡ Φιλικὴ Ἐταιρεία καὶ ὁ Γεώργιος Λασσάνης » ὡς πραγματικὸν ἔτος γεννήσεως τὸ 1793, τὸ σημεῖον ὅμως τοῦτο τῆς μελέτης μου διέγραψα κατόπιν τῆς δοθείσης τῷ κ. Σιγάλα πληροφορίας ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Δελιαλῆ, ἀρυσθέντος ταύτην ἐκ τοῦ Κώδικος Βαπτίσεων Κοζάνης τῶν ἐτῶν 1759 - 1850. Εἰς τὴν σελ. 167 τοῦ Κώδικος τούτου ὑπάρχει ἡ ἑξῆς ἀναγραφή: « 1793 σεπτέμβριος ἐβαπτίσθη ὁ γεώργιος τοῦ Ἰωάννου λάτζκου σαπουτζῆ, ἀνάδοχος ὁ δημήτριος: Χ Πείου ». (Πρβλ. καὶ Ἄντ. Σιγάλα: Ἀρχεῖα καὶ Βιβλιοθήκαι Δυτ. Μακεδονίας σελ. 75.)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤ. ΤΖΑΤΖΙΟΣ

4. Ἐπανόρθωσις

Ἄνωτέρω σελ. 333 δημοσιεύεται στιχομυθία μεταξὺ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου καὶ τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, εἰλημμένη ὡς εἶχε ἐκ τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον « Θύρα Μετανοίας » βιβλίου Ἐποκαθιστῶμεν ἐνταῦθα προχείρως τὸ ποίημα τοῦτο μετρικῶς, χωρὶς βεβαίως νὰ ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν ὅτι ἡ ἀποκατάστασις μας αὕτη βασίζεται ἐπὶ ἐξονυχιστικῆς ἐρεῦνης. Τὸ ζήτημα γενικῶς τῆς μετρικῆς τῶν βυζαντινῶν ὕμνων δὲν ἔχει εἰσέτι τύχει τῆς δεούσης μελέτης.

Ἄγ. Δημ. Μὴ ἀνιῶ, ὦ πατρίς μου,
 ὑπαχθεῖσα τυράννοισ,
 ὦν δι' ἐμοῦ ἀπαλλαγὴν | εὐρεῖν ἐπιζητεῖς
 ἐκλυτρώσομαι γὰρ | καὶ νῦν ἐκ θλίψεων
 καὶ πληρώσω ἐνθέων ἀγαθῶν
 καὶ φυλάξω καὶ σώσω,
 λέγει Δημήτριος.

Θεσ)νίκη Ἐπὶ ταῖς σαῖς μεσιτείαις
 τῶν δεινῶν λυτρωθεῖσα,
 ὑπὸ τὰς σὰς διεφυλάχθην | πτέρυγας αἰεί,
 νῦν δὲ παρὰ δόξαν | ἀναμέσον τῶν δεινῶν
 στροβουμένη ἀθλίως προστρέχω
 ἐπὶ σὲ καὶ κραυγάζω,
 βοήθει [μοι], Δημήτριε.

Ἄγ. Δημ. Γῆ με καλύπτει καὶ τάφος,
 ἀλλὰ πλήρης ὁ κόσμος
 ἐμῆς ὀσμῆς τῆς ἐκ τῶν μύρων, | χάριτι Χριστοῦ.
 Μὴ φοβοῦ οὖν, πατρίς μου, | ἐμὲ κατέχουσα·
 τοὺς ἐχθρούς σου πατάξω ἐν Χριστῷ
 καὶ φυλάξω καὶ σώσω
 σέ, τὴν τιμῶσαν με.

Θεο)νίκη Ἄγαλλιᾶσθω γῆ πᾶσα,
 Θεσσαλονίκη, χαῖρε,
 ἢ εὐσεβής, ὁ γὰρ Χριστοῦ | ὀπλίτης ὁ λαμπρὸς
 μετὰ σοῦ οἰκεῖ φρουρῶν σε, | τοὺς ἐχθρούς σου
 συντριβῶν <καὶ> πληρῶν σε ἀγαθῶν,
 ᾧ καὶ κράζει τιμῶσα,
 χαίροις, Δημήτριε.

Α. Σ.